

rejsning, skulle henvende sig derom til Øvrigheden, i Kjøbenhavn Magistraten, skulle henvende sig til Politimesteren, i Kjøbenhavn Politidirektøren, da man anser det for at være en Omvej, om de skulde gaa til Øvrigheden eller Magistraten i Stedet for at gaa til Politiet.

Seg skal tilføje, at der i Udvalget har været rejst det Spørgsmaal, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at vi her hos os gif over til et lignende System som det, der findes i flere fremmede Lande, Italien, Tyskland og andre Steder, at det i de kriminelle Domme bestemmes, hvorvidt og hvor længe den paagældende skal anses for at have tabt sine borgerlige Vresrettigheder. Hos os er jo Forholdet nu det, at denne Anvendelse af Begrebet „i den offentlige Mening vanærende Handling“ er overmaade usikkert, og i sidste Instans tilkommer Afgørelsen Domstolene. Det vil derfor utvivlsomt være hensigtsmæssigt, om man gif over til lignende Regler, som der haves andre Steder i den Henseende, thi derved vilde al Tvivl afftaeres. Vi have ikke drøjet os til selv at stille Ændringer i saa Henseende, thi det syntes klart, at inden man gaar dertil, vilde der være forskellige Forhold at overveje, og hvis vi ikke vilde hindre Forslaget i at blive til Lov, maatte vi renoncere paa at gøre Forsøg i saa Henseende. Derimod skal jeg paa Udvalgets Vegne henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke maatte findes villig til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at vedtage Forslaget, i den Skikkelse, hvori vi have foreslaaet det affattet.

Chr. Nielsen: Det foreliggende Forslag er et lille, humant Forslag, som har min fulde Sympati, men jeg vil dog tillade mig at gøre den Henstilling, saa vel til den højtærede Minister som til Udvalget, om det dog ikke kunde være rigtigt at forandre Lovforslaget en lille Smule. Der staar i Lovforslaget, at den, der ikke har været idømt højere Straf end Fængsel paa Vand og Brød o. s. v., er berettiget til at faa Vresoprejsning, men der skal endvidere være hengaaet ti Aar, siden Dommen er falden, og i de ti Aar skal han have opholdt sig her i Landet. Seg tillader mig nu at henstille, om det dog ikke er en temmelig streng Bestemmelse. Fordi en Mand rejser en lille Tur til Udlandet — jeg tænker navnlig paa Amerika, hvortil saa mange rejse — og er borte et Aar eller to, skal det saa kunne forhindres, at han faar Vresoprejsning? Seg mener, at han burde

kunne faa det, naar han kom tilbage, og ingen vidste, at han havde begaaet nogen vanærende Handling, eller kendte noget til, at han ikke havde opført sig paa en passende Maade, hvor han havde været. Naar der ikke foreligger noget som helst ufordelagtigt om ham, burde et Aars Fraværelse eller to ikke kunne afbryde hans Udgang til at faa Vresoprejsning. Det er, som sagt, kun en Henstilling, jeg har tilladt mig at gøre, da jeg har fundet Bestemmelsen om de ti Aars Ophold her i Landet lidt for streng.

Ordføreren (Steffensen): Det Spørgsmaal har ogsaa været berørt i Udvalget, men vi kom til det Resultat, at det vilde være det rigtigste at blive staaende ved den Regel, som vi nu have foreslaaet. En anden Sag vilde det jo være, om den, der saaledes har været bortrejst, vilde være afstaaeren fra Vresoprejsningen, men det er han jo ingenlunde. Han er jo stillet saaledes, at han efter de almindelige Regler kan erholde Vresoprejsning, endogjaa efter at der er forløbet fem Aar, men saa skulle blot alle de Oplysninger tilvejebringes, som der kræves i et saadant Tilfælde. Vi ere nemlig af den Mening, at naar der saaledes skal kunne forlanges Vresoprejsning uden alle Ceremonier, og uden at paagældende behøver at røre sig, er det rigtigst, at det kun kommer til at gælde for Folk, hvorom der her i Landet kan være den almindelige Bevidsthed, at den paagældende kan der ikke have været noget i Vejen med, siden den Tid, da han blev dømt, thi saa vilde det have være bekendt. Men det gælder ikke om dem, der have været bortrejste i Aarevis til Udlandet, og derfor foreslaa vi, at lade det for deres Vedkommende blive ved den sædvanlige Regel, at de maa søge Vresoprejsning paa sædvanlig Maade.

Justitsministeren (Melleman): Seg skal først bemærke, at jeg ikke har noget mod det stillede Ændringsforslag at indvende.

Med Hensyn til det sidst berørte Spørgsmaal er det jo ganske vist en lidt vanskelig Sag og navnlig kan jo, som den ærede næstsidste Taler (Chr. Nielsen) bemærkede, Loven komme til at ramme temmelig haardt visse Klasser af Mennesker, dels dem, der have forsvigt sig med at udvandre til Amerika og ere komne tilbage igen, men ogsaa andre, saaledes navnlig Søfolk. Seg skal ikke her udtale mig videre om det, men der var vel ikke saa stor Betænkelighed ved at gaa ind paa, at den, der havde været fraværende fra Landet, kunde faa Vresoprejsning paa